

DOMOVINA

Izbaja 5. 15. in 20. dan vsakega meseca. — Dopolni naj se izvirajo poljudski arhivisti in siroti bralnikom. — Nakupovalci naj se vrabijo. — Za izmenjavo se priložijo vsakekoroj po 10 kr. od garnicevca. Volja za celje: leto v gló, za prvi leta 1 gló, za drugi leta 10 kr. Shranjevanje naj se priloži: Opazovanje „Domovinu“ v Celju

Slovenski tabori.

Masov domovina letnega leta mislo je četrt stoletja, kar olivno dobrota in zadovolje odzvanje avstrijske oslave. S to „decembrsko ustavo“ s leta 1867 začela se je nova doba v notranjem razvoju in v zgodovini naše monarhije. Začelo se je življenje in vsoto življenja, novo rodovno gibanje narodno in politično življenje pri vseh avstrijskih narodih, osloto pa med Slovani, katere je dosledno postalo tlača mora vsako avstrolodno gibanje ovirajoče naslovilo, in kateri so imeli sedaj utverjeno in nado, da se jim pridružijo bojni bodočnost in da si v kratkem pridobijo druga narodnostni jednake pravice na podlagi osnovnih zakonov, katerih člen 19. veli, da so vsi narodi v državi jednakovni, da ima vsak narod nedotakljive pravice, da hrani in govori svoje materinski jezik, in da delava pripomoje jednakovnost vseh državnih jezikov v šoli, uradu in javnem življenju. Tudi narod slovenski, ki je dosledno preostan in svetian voljoval v epohi nemške nadvlade, moral je, da mu je z decembrsko ustavo našpalo mislečo odno zlate svetlo. Postal je kakor jednakovno svoje osloto, a tad jednakovnost je na — zapelj. Govorilo se ni nadejal, da bodo moral vsiljeni jama leseni temeljni zakonov, potrjenih od Nj. Velikarstva, oslota, čez četrt stoletja boriti se že na vsako najsplošnejšo državnico postavimo naš znameniti pravici. Takratni voditelji in prvobitni slovenski upravičeni so takoj, da bodo treba še velike pridobitavnosti, utrajnjenega delovanja in trdnega boja, preden se bodo tudi dejansko vsaj deloma uveljavila jednakovnost na slovenskem. Vedeli

so, da imamo Slovenci, kakor ga imamo še sedaj, močnega in brezstranskega zastopnika, vladalnega Nemca, ki je — vaju od nekdaj nepovedljivo in gospodovati pohlevnim in krivobolnim političnim Slovincem — hotel tudi zaneselj biti gospodar in vladar na slovenskih tleh; vedeli in čutili so pa tudi, da je bila na krivih slovincu nepravna nemška vlada s uradni vsotoma nemške krvi ali vsaj strogo nemškega mišljenja, ki so očitali in nalivoma delovali na to, da ostane gleda pridolnostni Slovinci vse pri starem in da ostane tudi zaneselj v ostavi Avstriji Nemec gospodar. Slovan pa njegov blagor, dani so po zakonu vsi državni uravniki v svojem uradnem delokrugu zvezani in dolžni, spoštovati državno osnovno postavio in državi v delu državnih in delovnih postar. Na drugi strani so se širili grobi, kmetje, rokodelci, obrtniki in posebno preživljalci masi in trgov po slovenskem le prav malo je navedeli svojega slovenskega pokoljenja. Narodna nevolnost in zanesenost bila je navedna posledica prejšnjih žalostnih dni nemške oslote in naslote in vsem javnim življenju, razgledanju in nemikarstvu bilo je v najgubljem črtu. Vse te nevolne oslote in za žalostna dejstva pred 25 leti, začetkom našega ustavnega življenja, pa niso povzročila takratnega navednega razmerstva slovenskega. Svetli in vztrajajoči duh avstrolodni pretil je v dolžne slovenske in poprijeli so se s prav mladenično navdušenostjo in v čisto domovinsko ljubivostjo vseh-nemške naloga, deliti in dremati vse sloje naroda naloga ter ga navedilovali za najdržavnejšo narodnost njegovo; kajti delali so vedeli, da volje boar armade ne morejo opati

na zmago v tovarnem boju za ostanek, razvoj in napredok naroda slovenskega.

Četrt stoletja preteklo je torej, kar se je pričelo delovanje po Slovincem po dristrajni navedlavitosti, zanesenosti in oslotočnosti na narodnem in političnem polju. V leto 1900, upada torej prav za prav prepoved narodnosti slovenske in vredno je, da se ob petindvajsetletni spominjamo te za nas vsede in pomembne dole.

Glavno in najrazglednejše avstrolodno v doseg blagoga naroda, namreč deliti po Slovincem narodno svetel, bili so takratna slovenskim rodoljubnim javni ljudski shodi ali tabori. Kar bodo naš leto 25 let, kar se je vrtil prvi slovenski tabor in kar so sedaj ti za prepoved naroda slovenskega tudi vsi drugi ljudski shodi pri nas celo neznani, pomisljeni, naj spregovorimo na kratko o njih pomenu in vplivu. Glasen člena 17. osnovnih zakonov imajo avstrijski državljani pravico zbirati ali shajati se in ustanovljati društva, dovoljeni so torej ljudski shodi ali tabori, na katerih se ljudstvo zbira, če treba tudi pod milim nebom, da se povzamejo o raznih, vseh se tihajših javnih zadevah. Vsakdo sme aktivirati taklen shod ali tabor, mora pa to naznaniti vsaj tri dni poprej politični oblasti, to je na delni okrajno glavočtvu. Pri takih taborih imajo na blagor svojega naroda vsi domoljubi, politični voditelji, poslanci, posetniki, če so spretni govorniki, najlepše priliko vstopati med prepovedna naroda ljubovno dostrane domovine, navduševati in in mu na novo polagati, da naj razbura vtrajajo in odločno vsodej in poročaj svoje pravice, nadejajo: poseljavati ljubstvo o njegovih potrebah in zadevah, kajti

LISTEK.

Pešni.

Izidal J. T. Turkul
(Dop. s Korčulje).

Čulno so le uveljavili močvoljno zdelo, da se dopisnik s Korčulje karli s postnimi blagor skoga rajsko in postnika J. T. Turkula. Toda dandanašnja os. Avstria Riga, te tako nepredložno, da se ne lotimo več v blagorke, krajevke, gonilke, primorske in korčulne Slovinci, kakor so nas razkolni naš nastopniki, najpili, da se čutimo na Slovinci, da se zadržujemo drug za drugo, da se drug z drugo vselimo, da drug z drugo haljamo. — V ljubljani poljudji, v kterem se zaključamo na Slovinci na Korčulki, more nam biti jedra tolača in oslota, misel, da imamo po vseh slovenskih pokrajnah vse brate, ki čutijo z nami in za nas. Da je toena tak, prepričali smo se že mnogokrat. A tako čisto, tako iskreno, tako navdušeno se ni nihče izrazil svojega občutstva do nas, kakor je to storil postnik J. T. Turkul v pesmi „Goranci“, 1892.

Dobrota moja, ti mi dragi moj,

Prigovni ova korčulanskega jezika,

Šeš, ki za nas svoj tvoj svet,

V vsaki hodi za brata svetlo pravo gov.

S pesnijo „Goranci“, ki je shodena v slavo in preboje ljubnega Gorčulca, zadilil je postnik

najkrajnjejo zahvalo slovenskih Korčulcev. In tačta ta zahvala, ktero dolžnjam postnik na Korčulci, zapetila me je, da govornik o njegovih pesnih in tisku, ki je v prvi vrsti zanesenjem postolovim oljnu najkom, včas našim korčulam po splošnem blagorstvu.

J. T. Turkul so je rodil 1. 1849 na Črni ali Pragiški gori, kjer je dovelil ljubsko koto. Za četrti nemški narod ga je privedno pripravil svet J. J. Turkul, takrat kapelan pri sv. Rija v slovenskih gorah. Prvi gimnazijski razred je opravljal v Mariboru, potem pa stopil kot prvi odličnik v semenišče v Celju. Tam je ostal štiri leta, po dovelim petem razredu je imetelj in avstrolodni, kar se je bil takrat odlični poprijeli se mednarodnih študij in se učil jezika slovega.¹⁾ Zato je tudi zanesenost le s poljudjo 2. gimn. naroda Celje in del v Gradcu, da nadejajo gimnazijke študije in se že bolje pripravi na področni jezikovni, angliški, francoski in italijanski. Po dovelim 8. razredu, v kterem je spisal modrdan²⁾ „Vojka in Mir“, stopil je v branjo vsotvilitve in se poprijel latinščine in grščine. Ali stari jeziki ga niso tako vsedili, kakor moderni. Ker pa so je modernih jezikov in grščini mogel učiti le od privatnih učiteljev, zato je preostil na domsko vsotvilitve. Tukaj je ostal

eno leto, in dovelil avstrolodnih 6. semestrov mogel so je v Italijo, Pariz in London, da se privadi tudi praktično inozemnim jezikom. V inozemstvu je hotel eno leto. Vratil se v domovino, prevzel je takoj v ljubljani ogledstvo za moderne jezike. Čez pol leta je poklical profesorski inšt v Pragi in postal nadej učitelj za vsiki in privatni študent na radolski akademiji v ljubljani. Po oslotočnosti blagorji v ljubljani je bil gromeljen na veliko nalogo v Gradcu in imala predlo inozemstvo za učitelja modernih jezikov na vsiki tolački šoli.

Kakor včasno in toh kratko življenjskih črtic, hotel je naj postnik in le brava voljošna v vsaki. A da stopo nade slovenske domovine ni postolil, in kade krasna njegova vila, kteri si je postaril v vsaki njegovem kraju in kteri nade na razmerenosti gladih pomelajo napje.

Tudi avstrolodni Slovinci.

Milostni slovenski kraj!

To so kratke črtice iz življenja našega postnika.³⁾ Njegov značaj in njegovo bravo lastnosti pa bomo najprij spoznali po njegovih pesnih, kteri si bočeno v nastopoma po vsaki ogledati.

¹⁾ S študijske gube je nastolil krasno naučno naučno slovenski študij, kterega postnik bode sprijelo v „Zlati črti“ str. 7 in 8.

²⁾ Povzeto je iz črtice dolžna po „Slovincu“ str. 302 in 1. 1902, kjer je pridolna tudi jako upredna osena Turkulskih pesni.

³⁾ V tem črtu je da študi štud postnik, kot avstrolodni je spisal ljubljani v pesni „Vojka in Mir“.

⁴⁾ Modrdan je ljubica s pesni.

gotovo je, da ima šiva beseda, ki gre in srca v srce, vedno večji vpliv, kakor še tako lepo in z navdušenostjo pisane mirne besede na papirju. Na drugi strani pa ima tudi ljubivo priklonost. Da izroče svoje potrdilo, svojo seba še leje in jede ter pere svoje zabave, ki naj bi bile navdušeno z njegovim voditeljem in poslušancem pri njihovem delovanju. Veliki pomen in korist takih ljudskih shodov ali talorov uveljavili so in imeli pred očmi tudi slovenski domoljubi, ko so pred 25 leti petlet, otonina z območjnimi močmi začeli javno delovanje na narodnem polju v prijetnejšem javnih ljudskih shodov ali talorov, kjer so združili krajanke, štajerski, koroški in primorski narodnjaki pod vodstvom oca Bleivca, Bolidara Rajca, dr. Votjakaja in drugih odličnih slovenskih pravkar lirski narod slovenski pod prapor mile Slovenije, ter ga bdišili in varovali, da ne bi obnemogel v tri leti za svobodo in napredek slovenske domovine. In njih glas ni bil glas opočit v pučavi. Obse udeležbo slovenskega ljudstva pri teh talorih, katerim se je moral vsakdo pridati, pokazalo se, da naše ljubljano ni hvee snarila za jerno življenje, nego, da se zanima za narodna in politična praskanja in da je v njem zdravo jedro, skakeljnost in narodnost, samo treba nam je spretnih občebojev in voditeljev, svoje vodilne kroge. Še pri prvem taloru v Ljubotomu mesca avgusta leta 1908 obralo se je nad 7000 ljudi; na taloru v Žavcu mesca septembra istega leta bilo je nad 15.000 udeležencev. Na omenih talorih, ki so se vršili v letu leta 1908. in 1909. v različnih pokrajinskih slovenskih, bilo je navdušnih skupaj več ko 70.000 Slovencev! Največkratnostje med temi slovenskimi talori bil je v Vilmargh bini Ljubljane mesca maja 1. 1909, kjer se je šlo ko slovenskemu, tako reko, političnemu mišljenju in vseh delov Slovenije ogromno število, nad 30.000 slovenskih ml. ad.

Na vseh slovenskih talorih gorilo se je in skakalo posebno o tih najvažnejših točkah starega slovenskega programa in sicer:

1. o zedinjenju pod pet deželinskih višav razdeljene in razkosane slovenske domovine v jedno slovensko kronovino, s centralno ali osrednjo vlado in delobnim slovom v Ljubljani; ter združenja Slovenija, najvišji ideal in od zaklad srca naša vseh naših Slovencev;

2. o vpljavi slovenskega jezika v vseh školah po Slovenskem in

3. o vpljavi slovenskega jezika v javnih uradih.

To so bile glavne točkovne slovenskega naroda pred 25 leti, po katerih dojnaki izpolnitvi bi se le smogeli reči, da smo narava gospodari na domači zemlji. Biva združena Slovenija ne bodemo Slovenci nikdar dosegli popolne jednakoopravnosti in naše pravice želje se ne bodo nikoli popolnoma izpolnile; kajti v deželah, kjer

amo v našljali, in to je povedo razum na Kranjskem, vedno bodemo morali služiti nemški volji, vedno nas bodo manj ali več posemnevali in po svoji stari navadi zatirali narodnost slovensko. Maršajki se je v teku stoletij spomenilo, a naprotitvo in soravnitvo nemškega življa na sproti slovensku ostalo je do dananjajega dne tako, katero je navduvalo pred tisoč leti škodljivo se obznanje Vikingov in njegovih vstrikov, ki so veselo rajali nad grotem slovenskega išogovastnika sv. Metoda. Toraj je v združeni Sloveniji je naša sreča, naš spasa.

Sečaj pa pogledajo, v koliko so se izpolnile slovenske točkovne in čaov prvih slovenskih talorov, koliko smo dosegli Slovenci v letu petindvajsetih let svojih pravice. Reči moramo, Bogu, da v obče skoraj nič. Kje je sedanjina Slovenija? Ni ne slaba ne duha o njej in se tisto vseobče navduvanje, ki je zavladalo za čaov slovenskih talorov po vsem Slovenskem za zedinjenje vseh Slovencev, je ponehalo in le reško se še sedaj govori ali pile o tem povem in najvišjem cilju, za katerim bi imeli težiti z vsami stani narodni Slovencev, z nado, da ga doobemo naj ali slej.

Kar se tiče šolestva tudi v obče nismo mnogo na boljem, kakor smo bili pred jednim štetrinatletjem, ako izrazujemo Kranjsko deželo. Slovenski deželni vija se še vedno čedi v ljudskih školah v glavno nepotrebno nemščino. S pileto svotico nemških besedij, katerih se navdujo povirno naše slovenski otroci v sedanjih školah, da jih sočet posebno zagovesti kolake klepi, trati se še vedno zlati čas na škodo drugih potrebnih naukov in na škodo domačemu materinskemu jeziku. Na srednjih školah po Štajerskem, Koroškem, Prizrednem in večinašna tudi po Kranjskem pomenu le nemški učni jezik, slovenskima pa se še kot nič predmet povira v kot, in naše slovenske srednjekolske mladina dana je na mloten in nemoten nemških in romenskih vaspitjelcev, in katerih početji in postopaji v slovensku mladino in naproti slovenski narodnosti se je prepogosto slišijo reči, da mora človeka srce ledeti.

Ni na boljšem ni slovenskima pri naših javnih uradih. Pri političnih uradih je Slovencev ali slovenskine, vidi uradnik bela vrana. Pri sodnih nismo mnogo na boljem. Velika večina sodnih škkih uradnikov so močje nemškega mišljenja, ki ne znajo besedice slovenski, ali pa lomijo ubogo slovenskino, da je grma in strah. Po petindvajsetletnem obstanku glasovitega člena 19. osnovnih postav, delajo se za slovenske narodne slovenski odlični, sohe, zapiski itd., ki stvarsko niso drugega nego prav stebra in vsled tega ne razumajivi prevodi nemškega teksta s celo vrsto pahaletnih besed, alifantstih in slovenskih tujak. Navdujo pa valjajše naši uradi slovenski strankam se mlinom vlijah obznan vlijah obznanji in nemška pisama, ker slovenskino ne znajo in kar jim je slovenskino trn v peti. Slo-

venskih zapinov, pešator itd. večina e. kr. uradov po Slovenskem na poma. Pri e. kr. okrožnem sodišču v Celju izrazno n. pr. jedni slovenski zapia, ki so glas: takaj se ne sme kaditi! — Kaj ni to lepa jednakoopravnost!

S pridobitvami, katero smo dosegli Slovenci v letu 25 let, toraj še davno ne moremo biti zadovoljni, ker še davno nismo dosegli tega, kar je tujaj naš narod že pred petindvajsetimi leti na prvih slovenskih talorih. Ne računaj, da nismo napredovali v gospodarskem in kulturnem življenju, da v tem ostru napredovali smo v tujki meri, da nismo ponosni biti in vsiliti tega napredka. Tudi narodna samonavna prodirja je in prodira še vedno v širše kroge, tudi domači rikodilci, obrtniki in mehaniki, ki se do sedaj ni skrajaj prav nič zasmajali za naše talorje, so čeli se oddelavati na narodnem polju; ali v političnem in javnem življenju nismo še pridobili veljave svoje narodnosti, dosegli smo le materialno, držitelne, karer nam ta pa tam meče viala in mlota; in valdi brezoviteljskih rekuzov in petih od prve do zadnje instanc.

Ob petindvajsetitici prvih slovenskih talorov, ki so bili najprej važnosti za prepored narodnosti slovenske, naj bi narodnaji in vplirni slovenski močje in vodilni reči nasmil na nova sredstva, a katerim bi se mogli pridobiti narod slovenski tudi v političnem in javnem življenju dosegajo valjavo in popolno jednakoopravnost, tako, da se nam bodo, preden potlele nepet 25 let, izpolnile glavne opravilne točkovne zabega starega programa, namreč slovenski in jedino le slovenski jezik v naših ljudskih in srednjih školah in ustanovitve slovenskega vaspitjelstva ali vsaj pravice akademije in slovenskih štolic na graškem in dunajskem vaspitjelstvu na slovensko proroševsko kandidato, našelje popolna in dejanska jednakoopravnost slovenskega jezika pri vseh javnih uradih in kotnojo naj ali slej tudi slobodna Slovenija. Treba je vso uveljaviti, ječi bi ne bilo koristno, da se sočet ponove slovenski talori, da se naše ljubavce vstanjavajo petič o njegovih narodnih in političnih tedajih in zadevah, da se mu vplirni še večje politična naravnost, tako, da hode z razumom in navdušenostjo kot jedni mladi šel v kraj in časit domovine. Pomen hode tudi vročino bojna in prepovedna nam jednotna avtorita in politična organizacija vseh dežel; kajti verna nedostakit prave struge organizacije; je jedna glavna bil v našem narodnem in političnem življenju, lista rana, za kateri še hirano od zoklaj. V tem ostru vplirno se od brator Čebare, pri katerih so vodini sledi in vodiki javni talori za slovensku reču, in kateri imajo vstanjavajo naše organizacije. Čumar se ravno imajo skakivati, da je narod četki v narodnem in političnem ostru najvažnejšiji in protipogojni narod v naši monarhiji.

1. V prvi pesmi, „Prosveta“ imenovani, pravi pesnik, da ga le „v prah srca — slast, gorje čuteče — vald, miče in divi k polju.“ V njegovih pesmih toraj nahajamo vse one čute, ki nas navdujajo srce bodisi z radostjo, bodisi z bolečino. Star pregovor pravi: „kar od srca pride, to stajde tudi pot do srca“, in zato nam Turkanove pesmi tako ogrevajo srce.

2. Juterna molitev. V tej večestastni odpeva pesnik krasno vzbujajočega solnca, ki je le en denarj na roba plaški božjega; a le ta en denarj pretvare pesniku srce in dalo tako, da se odkrije, v prah na tla poklekne ter molj „Tebe, vsemogotni Bog.“

3. Pesen „Na grobeh“ ima tri dele. V prvem slika pesnik razbolek med brucem sveta in tihoto, ki viala na grobeh; v drugem delu le raba otravo misel, da je poterna, ali se pot rabi težko denarja za okrasje grofov; priprost kriče ali najino drevesce bi zabočilo, da se obrani spomin na drugem nam pokalnika. Nihk pa najluno gomilo, kjer počivajo ljubljenci naših brez razumevanja spomenika. In tako nam slika jako življivo pesnik v tretjem delu te pesni občeta, ki kaže na gratu poslednega na pesni, pravlj je, naj se le malo povra z angeli in viala vočne srce traji raj. knulu da bo zapel tudi njemu svra, ki ga bo rešil zemeljskih tpon, da lo vrčno združen z drugo detetno tni, da

gledaj srčne neobčane in silvaj z njimi sebo besedko.

4. V pesmi „Prokinja“ pravi pesnik gorje vsemogotnega Boga, naj se usmili slovenskega naroda slovenskega, ki mora toliko trpeti in se boriti za obstanak svoj —

5. Pomenka bol in žalosti, ko vidi, da Slovenec tujce zasmejuje in se norčuje in častih nam evcaj; je bolj ga bol, ko vidi, da odpade tudi maršaketeri rjak ter sravniti in zasnute mator svoj. A valjdar ga tolači „mogoča ona srca“, da je „Slovenec in Slovca“. To je vsa naša krasna domoljubna pesni „Slovenec, Slovca sem“.

6. Pesen „Zavrata“ je občna Slovenec, za novo Slovenca vitez Trstnikomem, v spomin. V njej proslavlja pesnik zasluge Bleivca, a zahvalja tudi vse one moče, ki temu vitezju sledijo. A največja hvalega bog Boga, ki je usidal pod jarmom tujaku stak, kaj!

„Je zore lepi kar Slovenca svoj, V mlajših se ti leva vpač ligo.“

7. „Miladin“ izročeno, ki so plesali okoli zlatega točeta, primerja pesnik stožine in tisočine onih, ki z nogami teptajo in v prah tlačijo.

„Kar je lepo, prav, slast, evro.“

ter povračajo svoje mlče in tonaj, „kar se v zlata svetl“, in bol, naj bi nam Bog poslaj, kakor Muzica izročeno, proroka, ki bi tudi nam urici

„malikov silo“. — Lepo opoznaja mladino, naj si obrnati srce čisto in obrniti vršimo srce. Popolnoma popochna mora biti mladost, kteremu se ganjo srca tebe pesnikove besede:

„Ne sidi lepo, srce domovine! In se sravnj se matere ljubob, Ki v pravnih mlakih te je poročila, Ki te je ljubkosa in pijta.“

8. Pesen „Prijatelj“ se obrniti, to je pesen, v kteri dadi zabavne črke posovanjih stihov imenoga, ki se v pesmi proslavlja. Lep spomenik je postavil pesnik s to pesnjo Jozepu Jurčiču, kateremu je po srca in znanja podobna, kterega si tudi sam stari za tvoj in kateri ga je vedno vrpodiljal do posmrtja.

9. Tudi pesen „Pod ligo“ je težkone nastala v mlajih letih pesnikovih, a reči moram, da se nismo čital pesni, v kteri bi bila izročena ostudnost neravnice tako vedno in značilno, kakor v tej pesmi.

10. „Joip Jurčič“ se obrniti, to je pesen, v kteri dadi zabavne črke posovanjih stihov imenoga, ki se v pesmi proslavlja. Lep spomenik je postavil pesnik s to pesnjo Jozepu Jurčiču, kateremu je po srca in znanja podobna, kterega si tudi sam stari za tvoj in kateri ga je vedno vrpodiljal do posmrtja.

11. V pesmi „Angležinji“ nastani nam je pesnik s malo besedami pusto Angležinjo in njeno-matere lastnosti. — Šaj je pa tudi za svojojo življenja na Angležinjo imaj pridobiti spoznati htere alijunka.

(Konec prihodnj.)

l. 1891. ni ostanla nobena prostornica na Stajerskem. To velja le za zemljiško tla, na slovensko delu ste bili pa zaleti poselevali dva, v Gornjevratih in v Travnicih. — V zadnji soji je c. kr. namestnik odgovoril tudi drugim na dr. Dežkova vprašanje, da je celjski ministar tvoj nepravilno razpisil volitev v okrajno občino, in da je to volitev uveljavil stvariti.

(Presemebe pri & dobovskih županih pri sv. Trojici v Gornji Poljani) je dobil & g. Ant. Boravčnik, & vikar Maribor, & g. Fr. Vilhar, kaplan v Solčavi je premeščen v Raiburg, od kod gre & g. kaplan Fr. Valenko k sv. Lovrenca v Slov. gorah. — Umrl je & g. Jos. Kukovec, župan pri sv. Anđružu v Slov. gorah, kamor pride za provinca & g. Jak. Ožgerl, kaplan pri sv. Lovrenca v Slov. gor.

(Na Dobrih blagoslovih) se v nedeljo 7. t. m. nov veliki obhaj. Prav bratstvo sine prof. & doktor za veliki trud. Prošli bi ja ka, da bi se tudi premovali proteste Matije Bujce in celotnega sveta, kaj ni nas ne vesel, da je kip M. B. vedno zaprt.

(Učiteljsko društvo) štajersko-ravnjsko obzruje 23. t. m. na občinskem kongresu, kamor napravi letni tudi velike družine; isti dan obzorajo v Raiburgu učiteljski bratstva in svetilnega okraja.

(V premovalih jamah valenjskih) se je delo, ki je bilo radi vlijanja plinov, vstavljeno, zpet pričelo.

(Občedelnarskega občnega društva podružnica na št. Jurij in okolici) zborovala je v nedeljo 7. t. m. Zbralo se je do 50 članov, katerim je namen in poslan družstva razložen in daljšer je razgovor predsednik glavnega društva Drag. Hribar in celja. Vpisalo se je vsak nad 70 ulov. V obhaj. se bili izvoljeni gg. Franc Črnovec, predsednik, Jakob Pisanec, podpredsednik, Matija Kavčič, blagajnik, Franc Prasanna, tajnik, Franca Seiza, Matija Bolman, Jakob Črtnik, Matevž Zorko, vodnik. Obhaj. kakor tudi člani nam dajejo veselo veselje, da bodo podružnica krajko napredovala. — Pri tej priliki pa spet pomotoma najmo proučijo: Rejakti, vzdrževanje se in pomagajo, da bodo vse veliki aparat jol delovali, kajti mnogi je zavrnili od tega, kako si stoji elctniki gumino in kako je njihove prespejane.

(Štajerski delalci shor) je pridobil doblenost odobra, da ta tudi v bodoče podpira mesto škofsko šolo v Kričnem v razmerji s števencem štajerskih shorov, ki bodo v to šolo hodo.

(Velika narodna shoda) je na 6. M. Scheyerja, občinskega načelnika gradbene. Vojni se je namreč, preteklo nedeljo v Surovi. Med petjo spadita se knoja. On srčno shodi v svojo gospo, pa tako neovrsto odleti, da se vrata polkrajca na glavi in droln. Poklonoma svidenja se ljubljane in domači shodniki uvideli so takoj, da ni volite in v ponedeljek šodja je je smrt gromih rok.

(Raiburgarški pobeni klub) je med v nedeljo 7. t. m. delelo občinski kongres, pri katerem smo se družili lepoma napredku in pod nezamerno vrednotom gosp. Ekselji; na stopečo domačo gosp. katero je bil za to predstavo je poseben kritik kapelnik, & Langner mejevske izrazi, tako, da se je stiski zgleda se salvati na lepom vepelu. Na elctki se je tudi odločevala je gospa Pribilova.

(Za izboljšanje poljanstva) v prijamo sarko delno je župan in gostilničar v romantičnem Raiburgu, podjetni & Ušak, razliki prav okazno vsojo hiko, tako, da bodo mogoči pod stroho vrsti več izboljšav, kateri bi hoteli takaj shodni znak vživati in bliskati se v svetkih volkih.

(Novorojca) na ljubni pri Veliku so žensko tako karnejo prespejane; izletni delčki se po nepravilnosti jako tožak kansen tako nesrečno na nogo zvali, da je je tako ločni ostali, da je je bole trdnega nogo najhete odstaviti. — Prevoj ljubljane zavrača se je bila tudi prigodila pri zidajo nove šole v Ljutomeru. Padel je bilo & odra več delavcev, od katerih se je bil eden tako polkrajca, da je knasni mrti.

(Je Brešče) se nam poroča; Neznanca iz glava zvalja je družtevno žrteljeje v Breših.

Občepolovani in priljubljeni shodniki dr. M. Schwaninger obhaj. je za umr. Val. tudi naspoštniki, haljejo je ukreniti in izvesti shodnikove.

(Breški šupani) & Karol Letnar, pravi, pa poltini Novec, odpraval se je dopisovati. Povod steno koraku je bil, ker so breški nemški tvoj steno reponili se radi tega, ker je & župan obhaj. v nedeljo študijsko veselje v družbi veselja zeta, ki je Slovenci. Gospod župan uvidel nezmožnost teh „prilajni“ Novec in sporeni veselo, zakaj delajo nezaključiti zdelali med prebivalci mesta, uvideli se jim je za last župana, ker se nikakor ne čuti podnelojnega nekaterim poltalinom in si ne pusti ukazovati, kakor veselje sme kot župan obhajevati in katere to.

(Čevnaki občinski odbor) je poslan, in dr. Ivan Dežkun in prof. Franjo Hribar za potvorenje v doblenost shoru na korist izletna ljubiteljskih Slovencev psali zaupnika.

(Slovenjgraški okrajni zastopi) je nastavlil v obeh & dr. J. Harpa novega shodnika.

(Ne v Brežicah), tako se glasi po mnogih županijskih shodkih, ki je posebej iz raznih privatnih pisem našli razložen, katerim se v Brežicah kaj stalo jedi.

(V Pibčah), kjer je posebej stotnik Hribar najprijateljski vinarjevc, je tudi delčni nasod ameriških trih kaj hvalosloven. — Poselno bpo nastavljen je tudi vinarjevc trijeje nove kromarje & Balona na Vinog.

(Na bliskotni ponedeljek 22. majnika t. l.) prizidi polarna branba v Lukovih pri Ljutomeru truhelo & veselje, s prijaznim sodobnojevnim krilavskih pevcev, na vito & Martina Staroga v Lukovih. Čisti doblček bode v korist šolna za našega pašinske rojda. Zafetok & 4 uri polkrajca.

(Nova polarna branba v Logarjevih pri Ljutomeru) ustanovila se je dne 7. majnika 1901. Druživo imelo tole shovski poselvi jezik. To novo druživo stoji kaj v svetlika 24 družiteljov. Načelnik je Jakob Farkaš, tasejni poselvi živeci.

(Kr. bolnišnica blagajna omeška) imela je v 1892. letu 1901 gld. 90 kraj. proseta. Dobitki znašali so 950 gld. 90 kraj. Podpre bolnišnico se je ljubljano 292 gld. 74 kraj. Zdravniki in miraviti stali so 257 gld. 73 kraj. Drugi stroški za pismeno in medicinska znašali so 314 gld. 83 kraj. V blagajni pa je ostalo 29 gld. 17 kraj.

(Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu) si pri prvem javnem rednem shorovanju dne 4. majnika 1901 l. izvolilo za poltini trije delčki odobr. pesnik & cand. inž. Anton Purno, podpred. & dir. med. Bilh. Stroh, tajnik & sklad. phil. Anton Kunst, blagajnik & dir. med. Fran. Krešič, kajtja & sklad. phil. Fran. Hribar, gospodar & cand. med. Josip Makelč, odboj. nam. sklad. med. Janke Bernec.

Druga slovenske novice.

(V krajnjem doblenem shoru) se je posebej dr. Tavčar dostojno potegnil za čast slovenskega znanja krajnje doblje, ki je grajdi, da stoji pri mnogih doblenih otatovih zemlji napisi na prvem mestu, ki je cenjalji, da je bilo nedostojno za tako slovensko čast, da je bil o voljen član smo dobljni glavni volnja volnja doblje vlade potvrdili se po nesilno. — Pod. Hribar je predlagal mnogo naših bolniških shorov za zvezo krajnje doblje & asocijnici in za zvezo večjih mest v doblni smrti. — Škofsko se je ustanovili v ljubljano zavod doblje za gluhoneme. — Za doblno nastatno leta 1894. se je dovlilo 13000 gld. podpre.

(Delalci shor krajnjaki) se je poverjavol o cenitih zvalovih, o zgodnji nove bolnišnice in bolnišnice v ljubljano, o popravljanju nove vinarjevc, o podprti „Gluhone mutne“ in dr. Josip ravogor je bil o tem, da bi za pisma pod 100 gld. ne bi bilo treba potvorenje dopisovalarja; pri notarij ali sodaji. Bilo je vsjo potno preslji, pa uvidelja potrebo naših bolnišnic, itd.

(Goriški delalci shor) je spremljen v nekaterih točkah obhaj. o pravnih razmerah ljubljani učiteljevc.

(Slovenska pojavnica l. 1892.) Povojnina v Gornjevratih je imela lani, v svojem drugem opaznem letu do 26420 gld. proseta, 572 gld. študija dobljka in v obeh rovevih 719 gld. — Dobar temelj za mladi hitro se razvijajoči zavod! — Povojnina v Konjicah stoji je v upravnih let in je prav temni zavod. Čezrno leto ni veliko poselja, vendar je imela družak 9791 gld. proseta, 963 gld. študija dobljka in 6721 gld. roveve. Mlada kurška pojavnica v Trzinah je imela lani za 3 upravnno leto. Ker je v letavnih razmerah, zato so ni mogla se posebej razviti in imela je 5547 gld. dobljka, malo študija dobljka ter je dijala le je prav malo svetico v rovevih sklad.

(Kraji) doli popolno širavodno državno gimnazijo, ker bode bode za & pomožjo delala in ta namen 40000 gld. podpre državi in se posebej 2000 gld. na leto. Ako bode tudi vsi razni slovenski kazalo bode to veliko temo pravniti, sicer pa ne bi svetovali.

(Dramatično društvo v ljubljani), ki se je lani tako razvilo, kakor se nikoli poprej, — imelo je 4000 gld. proseta — ustanovila je naloga večdelnostnega skladatelja, gosp. dr. B. Ipavica, ustanovila članom.

(Poviljanje tarlivo) za prevzemanje blaga po jutni leženje vvalilo je povadi veliko nevolje, tudi v krajnjem doblenem shoru se je o tem razgovarjalo, kakor v štajerskem.

(Josip Cimperman), odlični slovenski pesnik in peselji v ljubljani, je umrl v starosti 47 let. — O tem odličnem peselji je poselja spregevolji todelno odlatnje v jutni prihodnjih števili.

(Kmetijska podružnica) v Kričnem je imela v nedeljo 7. t. m. občini shor, pri katerem je razven domah občnikov, ki so dolovanje podružnice razlagali, govorili o potrdni izdatnega grupanja vinarov & tajnik Pire, ki je pripred. razven svadnega grupa posebej imela vmetna govorila: kuhano moko, kajtja in „Tomazovo šlindro“.

(Kraški občinski shodnik) & dr. M. Makr se preseli v ljubljano.

(Radski most) kje si? Mnogo se je govorilo o tem preprostanem mostu, a namreč postalo je vse mizno. Kje je vareski? — Popotniki, kakor tudi domači vedo, kaj se pravi na todeli doblni in glodal, kako vlak pred nosom odleti, in koliko je dragih stimate in kaj stane, o tem niti neboje govoriti.

(Basilija), se bode šola v st. Janju pri Raibčah na dva razreda, ona na Čateja pri Breših na tri razreda.

(Mladka vasiljona razlona mlade verovici) je Kostanjevica se nam poroča. Zato je, da mlajja jupa izvaljo koliki in da pomno mlade tako vvarajo, kakor ljubiti. Tudi plivc perke jupa kakor: izvalje in mlade koliki & hranija, kakor svoje mladiče. Da pa mladiče mlade verovici hranijo, to smo pri nas opazovali. Ujeli so mlade verovici, ki se ni mala jupa. Pomekali se je gibek v sklado, da imajo pri nosu mlade mlade mlade. Hlivo je nosu tja ter je dalo strah. Mladka je pobere in nose v grando ter skrbno glada.

(Pretepi) so bili v Barovljah pri Kostanjevici, tudi poik so se hantke & nekim mojem tako prepelali, da so ga hodo zaspanec močno razlone. — Na Dobravci pri Kostanjevici sta se pa svedla tudi pale tako sprila, da je eden drugga & vili smrtino razil.

(Vreme in letina). Po hodi smrti, v kateri so zila trpeli in nekod trije posebe, nastopila je bila prodnja pomolnarstva zveza, v kateri se bila moč mogoč popravitli in trave ne razli. Zato ti prilikli ne obtago bogate hlave. Pa prentali stili delali sme nekaj kajtje, toda vesa tudi belh zvalovje po gorah, kjer jih nimajo bili nič veseli, ker so škodljivo drugje bomo razvedani na svetobno zeleno drevo. Po dolinah je pa mesto stoga bilo po zvezo nekotiko šole (8. t. m.), ki je prozvočilo kolikor toliko škoda na tri, sedji, kromarji, študija. Vendar prentali smo 3 letno mlado.

(Koliko voljave imajo zemljišči lani) in njih redakcija, kako boljšika „Doracke allgemeine Zeitung“. Razen na Slovence je ta list jako zaljubljen proti volko-nesilnikemu poslanca Stein